

Список використаних джерел:

1. Боярська М.О. Управління інноваційними процесами на підприємствах: особливості реалізації. *Економіка підприємства та управління виробництвом*. 2011. №4. С.112-116.
2. Обиденнова Т. С., Гусаров О. О., Антипцева О. Ю. Методи прийняття управлінських рішень в умовах розроблення та функціонування системи менеджменту інформаційної безпеки. Проблеми системного підходу в економіці: збірник наукових праць. Київ. 2019. С. 153-157.
3. Толмачова Г.Ф., Якубяк О.В. Тенденції розвитку малого підприємництва у сучасних економічних умовах України: збірник наукових праць. Київ. 2014. С. 121-140.

Мосьпан М. А.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

СУТНІСТЬ ЕКОНОМІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Економічний потенціал підприємства – це складна, динамічна, ієрархічна і випадкова система взаємопов'язаних елементів. Вони мають усі функції системи: точність, впорядкованість, послідовність елементів, гнучкість, складність тощо.

Як для великих, так і для малих локальних систем економічний потенціал підприємств величезний. В даний час потужність кожної підсистеми не працює по-різному. Процес надходження потенціалу, «метаболізм» різних їх компонентів, призводить до збільшення потенційного рівня кожної підсистеми. Нарощування економічного потенціалу компанії є її основним компонентом.

Взаємодія можливостей на певному рівні є результатом різних характеристик ресурсів, таких як взаємозамінність та взаємодоповнюваність. Взаємозамінність означає, що зменшення або збільшення однієї системи ресурсів може бути певною мірою компенсовано іншим ресурсом. Залежно від характеру інтеграції збільшення одного типу економічних ресурсних систем означає одночасне збільшення обсягу іншого виду ресурсів. Крім того, слід зазначити, що через синергетичну природу складної системи потенціали вищого рівня не можуть розглядатися як сума потенціалів нижчого рівня.

Це найважливіша частина – рівень і структура підприємства вказує на економічний потенціал державного сектору.

При виробництві методів збільшення потужності компанії було розроблено кілька методів прямого платежу.

Основні сфери, що потребують вдосконалення, включають надання інформаційної підтримки компаніям та підвищення наукового рівня планів використання інформаційних технологій.

Одним із ключових показників підвищення ефективності управління навчанням та використання виробничих потужностей є зростання та вдосконалення основних фондів компанії, а також ріст продукції (виконана робота, надані послуги).

Основним фактором підвищення ефективності конфігурації та використання основних фондів є модернізація та технологічне вдосконалення основних фондів. Впровадження науково-технічних досягнень може підвищити рівень механізації та автоматизації виробництва,

підвищити продуктивність праці працівників, заощадити матеріальні витрати та поліпшити виробничу культуру та безпеку.

У сучасних умовах ефективне використання оборотних коштів також є одним із першочергових завдань компанії, і його можна досягти шляхом прискорення темпів обороту на всіх стадіях циклу. Пришвидшивши оборот оборотних коштів, ви зможете заощадити багато грошей і збільшити рівень виробництва та реалізації без потреби в інших фінансових ресурсах.

Господарська діяльність відбувається в умовах зміни виробничих структур та реінвестування прибутку від цих змін, тому в структурі економічного потенціалу завжди будуть реінвестування та структурні компоненти. Функціональність базової системи управління компанії дуже складна і неоднозначна, тому ці характеристики необхідно враховувати. Виходячи з концепції ресурсів (як групи ресурсів та їх взаємозв'язків), потенціал підприємства як економічної системи можна розглядати з різних точок зору:

- функціональність (як сукупність функцій, що забезпечують виконання завдань і цілей);
- ресурсні цілі (як сукупність ресурсів та можливостей для досягнення конкретних результатів, цілей) та інші концепції.

Однак основним змістом поняття "потенціал підприємства" є інтеграція (оцінка) поточних та майбутніх можливостей економічної системи для перетворення вхідних ресурсів в економічні вигоди через властиві їм комерційні можливості, забезпечуючи тим самим досягнення цілей.

Список використаних джерел:

1. Азарова А. О., Нікіфорова Л. О. Економіка підприємства. Практикум: навч. посіб. Вінниця : ВНТУ, 2016. 215 с.
2. Афанасьєв М. В., Плоха О. Б. Економіка підприємства: підруч. для студентів ВНЗ Харків : Інжек, 2013. 660 с.
3. Бойко В. В. Економіка підприємств України: Навчальний посібник. Вид. 2-ге, переробл. і доп. Дніпропетровськ: Національний гірничий університет, 2005. 528 с.
4. Бойчик І. М. Економіка підприємства: Навчальний посібник. 2-ге вид., доповн. і переробл. Київ : Атіка, 2007. 528 с.
5. Болтянська Л. О., Андрєєва Л. О., Лисак О. І. Економіка підприємства: навч. посіб. для студентів ВНЗ. Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2015. 667 с.
6. Економіка та організація виробництва: Підручник / За ред. В. Г. Герасимчука, А. Е. Розенплентера. Київ : Знання, 2007. 678 с.
7. Гетьман О. О., Шаповал В. М. Економіка підприємства: Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. Київ : Центр навчальної літератури, 2006. 488 с.
8. Економіка торгівлі: навч. посіб. / [Н. О. Власова, В. А. Гросул, О. А. Круглова, М. В. Чорна та ін.]; за ред. Н. О. Власової. Х. : Світ Книг, 2014. 473 с.
9. Іванілов О. С., Таряник О. М., Перетяцько А. Ю. Економіка підприємства: Навчальний посібник для самостійного вивчення дисципліни. Х. : Консум, 2008. 374 с.
10. Калініченко О. В., Плотник О. Д. Економіка підприємства. Практикум: навч. посіб. Київ : Кондор, 2012. 600 с.
11. Карпенко Ю. В., Бенях В. В. Економіка підприємства: практикум: навч. посіб. Полтава : ПУЕТ, 2017. 412 с.